

PREGO DE FESTA MAJOR

Joan B. Xuriguera

Un públic expectant i distingit omplí la sala de conferències del Centre, el dissabte dia 12 de maig.

El nom del Pregoner era seguretat d'una delectança. Així fou. En Joan B. Xuriguera, poeta i novel·lista de primera fila, home destacat en el camp literari, abrandat d'amor per la seva Lleida immortal, digué una oració brillant i encesa d'entusiasme. Lleida exaltà el poeta i una dissertació fervent captà l'atenció de l'auditori.

Féu la presentació de l'orador el vicepresident del Centre, senyor Costafreda. Remarcà que la Junta Directiva ha escollit sempre per aitals ocasions una personalitat les condicions de la qual fossin d'un relleu indiscutible tant en el camp literari o científic com en el de l'amor i entusiasme per la terra nadiua. En J. Baptista Xuriguera reuneix en escriu aquest mèrit. Home destacadíssim en les lletres catalanes, la seva producció porta sempre l'empremta i l'oreig de les terres lleidatanes.

Després de palesar l'honor que era pel

Centre de tenir a la tribuna el senyor J. Baptista Xuriguera, li concedí la paraula.

Comença l'orador destacant la seva fidelitat a l'esperit de Lleida. L'ombra del campanar gegantí, l'eco del brogit del carrer major, la visió de la boira espessa d'hivern i la majestat dels arbres del camp Elisis, han estat companys de totes les seves hores.

Descriu l'orgull que sentim els lleidatans per la nostra terra. Som, diu, gent de caràcter fort, taciturn i massís, plens de sentiments i d'idees enmig de concepcions sòlides. No arriba a nosaltres l'aire variable de la marinada. Tot és lluminós com el cristall, però també sec i dur com el fred d'hivern i la calor de l'estiu.

Fa a continuació un estudi històric de Lleida; n'explica fets decisius i en conta llegendes encisadores. Després, maig, el temps de la Festa gran. Llegeix fragments de poesies d'En Morera i Galícia, de mossèn Antoni Navarro, d'En Josep Estadella i d'En Jaume Agelet i Garriga, que canten i lloen el sol i la terra del mes de la Festa Major.

Amarat com està de recordances de joventut, explica la impressió de les festes d'uns quants anys endarrera.

Recorda l'herald de timbales, cavalcant una mula lluenta guarnida amb penjarelles de color i els patges que li subjectaven les brides. I la companyia d'Òpera al teatre dels camps Elisis; l'avió de l'esplanada de Gardeny; i la cobla de sardanes; i la gran fira del bestiar; i els jocs florals; i, al fi de tot, el gran castell de focs d'artifici. Recorda il·lusionat com cada matí de la festa recorrien els carrers per veure el ball dels Bastonets. Diu després el colorit de les fires i les tradicionals funcions de circ. Canta la fascinació dels gegants i del *mar-raco* (el monstre antediluvià) i, curull de lirisme, glosa la ciutat de Lleida amb els seus personatges més destacats, les seves activitats més sobresortints i acaba desitjant una eterna Festa Major de l'esperit al Centre Comarcal Lleidatà de Barcelona.

Una evocació entusiasta premià el brillant parlament del senyor Xuriguera.

M. TILLÓ

- 50 -

Relleu del Centre Comarcal Lleidatà, de Barcelona

PREGON DE FIESTAS

Otra solemnidad la constituyó el «Pregó de Festes», a cargo del poeta y crítico don Juan B. Xuriguera. Presidió el acto nuestro presidente don Ramiro Ollé, juntamente con los directivos señores Tilló y vicepresidente Ramón Costafreda, quien hizo la presentación del pregonero, realizando la

posición que tiene el señor Xuriguera en el campo literario y el acendrado amor a las tierras leridanas, por él tan queridas.

La pieza del señor Xuriguera, leída con evidente

emoción, constituyó en su primera parte un canto a Lérida, y en la segunda una evocadora revisión de recuerdos de la infancia, vinculados con la Fiesta Mayor de Lérida.

nyV - n° 53 - juliol 1962.